

MENINGER

Les mer debatt og meninger på
dt.no/meninger

Velkommen til regionens største møteplass for samfunnsdebatt.

SEND E-POST TIL:
meninger@dt.no
minlinje@dt.no

RETT PÅ NETT:
dt.no/meninger

- Trykk gul knapp merket: «Skriv ditt innlegg her»
- Fyll inn personlig informasjon
- Trykk «Send»

TEKSTLENGDE
Debattinnlegg:
500-3.000 tegn

Kronikk:
Inntil 5.000 tegn
inkludert mellomrom

HVA SOM BØR
FØLGE INNLEGGET:

- Oppgi fullt navn, bosted/organisasjon/stilling og telefonnummer.
- Vi ønsker også portrettbilde som kan følge innlegget ved publisering.

HVIS DU HAR
SPØRSMÅL

Ta kontakt med Svein H. Torgersen, meninger/debatt,svein.helge.torgersen@dt.no

Eiendoms- og marinalobbyen kan ikke få ødelegge fjordens viktigste økosystem

Kronikk

PETTER ØIJORD, JOHN TOLLEFSEN OG BORGAR PEDERSEN,
Vannmiljøutvalget,
Drammens sportsfiskere

Drammen, Lier og Asker er nabokommuner som alle støtter Oslofjordplanen (Helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden). I arbeidet med dette viktige planarbeidet er det to budskap som er verdt å understreke:

For det første må nye renseplaner fjerne nitrogenet (urinen fra kloakken) og fra landbruket. Nitrogenet fører til overgjødning av fjorden. Det betyr at bløtbunnsområder og ålegressenger i utsatte områder kan kveles av algevekster, og at torskeyngelen blir borte fra oppvekstområdene.

For det andre må vi fokusere på kunnskap om restaurering og aktiv beskyttelse av viktige naturområder og økosystemer. Vår erfaring fra årene med «Miljøpakke Drammen» er at bruk av medvirkning og dugnader fører til økt kunnskap, og at kommunedelplaner er en demokratisk planform som kan engasjere mange foreninger og lag.

Ute ved de store morenegrunnene ønsker vi at Drammen kommune skal engasjere seg i et plansamarbeid med Asker om undersøkelser, opprydding og vernetiltak på alle strandsoner og gruntvannsområder, i vannområdet mellom Svelviksund og Holmsbu. Dette er et større område med felles viktighet for begge kommuner og deres befolkning. Konsekvenser av manglende eller skadelige tiltak i den ene kommunen vil ramme naturen i begge kommuner om vi ikke samarbeider og følger føre-var prinsippene.

Et forslag om dette har vi tidligere oversendt Drammen kommune, og vi vil også ta det opp med Asker.

Lier kommune bidrar allerede med en gledelig banebrytende restaurering av vannmiljøet mellom Lierelvas og Drammenselvas utløp. Denne økosystembaserte innsatsen i et miljøskadd, men meget verdifullt ferskvannsdelta, er en framtidrettet del av Liers fjordbyprosjekt, som det blir skrevet for lite om og skrytt altfor lite av.

ØKOSYSTEMET: Knemsstranda, Vollebukta (til høyre) og Svelvikmorenen er steder som nevnes i denne kronikken.

FOTO: PRIVAT

For Drammens del er det viktig å få et positivt plangrep om Svelviks naturområder langs fjorden fra Tørkop til Berger. For å klare det, trenger vi en Kommunedelplan for fjordens strandsoner, som gamle Svelvik kommune aldri kom i gang med. Grunnlaget for Drammens bymiljøsuksess, med restaurering av elvas strandsoner, var nettopp vår Kommunedelplan for Drammenselva.

Etter fire år med demokratisk medvirkning om hva de enkelte delområdene skulle ha som reguleringsformål, ble Elveplanen enstemmig vedtatt av bystyret i 1991. Selve planarbeidet bidro ganske raskt til at byen blant annet kunne skrinlegge et miljøskadelig krav om igjenfylling av selve Bragernesløpet, og alt grunnvannet mellom Holmennokken og Erik Børresens gate, inkludert bystranda på Bragernes Strand.

Nå er det på tide å gi eiendoms- og marinalobbyen en tydelig henstilling om ikke å stresse vårt bystyre med krav om forkjørsrett for inngripende marina-utbygging i fjordens antatt mest verdifulle økosystem på Svelviks morenegrunner. De tre store morenegrunnene ved Svelvik er Grunnane Naturresevat sør for Bokerøya, Knemsgrunnane i Homansbergbukta og Vollebukta sør for Verket i Asker kommune.

Verken marina-lobbyister eller andre kan trylle fram en faglig holdbar konsekvensutredning på grunnlag av et mangelfullt kunnskapsgrunnlag. Med et reelt behov for kunnskap om vannområdet kan Asker og Drammen få hjelp av miljømyndighetene til å engasjere den forskningsbaserte vannmiljøkompetanse som finnes, for å undersøke fakta som kan gi oss et kvalitativt nytt og bedre saksgrunnlag om planområdene og handlingsalternativene.

Spesielt ønsker vi oss mye bedre kunnskap om livet i vassdragets brakkvannsdelta på Svelvikmorenen, ut mot Holmsbu, med alle bekkene, strandengene og grunnene på begge sider av Svelvikrenna. Her finnes også de største og mest sentrale ålegressområdene i Oslofjorden. På områder hvor ålegressengene ennå har gode strømningsforhold, synes engene å være i overraskende god tilstand. Vi har observert og filmet et rikt fiskeliv med god bestand av flyndre og stimer med småfisk på Knemsgrunnane. Vi vil tro at disse morenegrunnene spiller en sentral rolle for sjørret- og torskebestandene i Oslofjorden og Drammensfjorden.

Grunnene brukes av den utvandrende Drammenslaksen og sjørreten i deres smoltifiseringsprosess, ved overgangen fra ferskvannet i indre fjord til brakkvannet utenfor morenen. Flere steder finnes ennå levende lokale sjørret-bekker. Om livet i Oslofjorden skal reddes, må grunnene ute på morenen og tidevannsstrømmingene kartlegges, ålegressengene restaureres og naturverdiene sikres for all fremtid. Det lokale ansvaret er felles for Drammen og Asker på begge sider av Drammensfjorden.

Også tiltak som kan bedre strømningsforholdene på ålegressengene må kartlegges og vurderes.

Moloen mellom Bokerøya og fastlandet stenger tidevannsstrømmen mellom Knemsgrunnane og naturreservatet sør for moloen. Hvor store miljøgevinsten er det å vinne på å åpne steinfyllinga for å få tilbake tidevannsstrømmene?

Vollebukta har blitt en bakveie etter at Verksrenna grodde igjen. Hvordan kan en gjenåpning av Verksrenna mellom Verket og Verksøya utføres? Hva med alle miljøgiftene på industrifyllinga ved Knemsstranda inntil naturreservatet? Kan og bør giften fjernes? Alle disse spørsmålene må få gode svar.

Vi har i brev til Drammen kommune foreslått at kommunen tar grep for å sikre naturverdiene med en kommunedelplan for strandsoner og grunnvann helt ut til dypvannsområdene ved Holmsbu. Staten, fylkeskommunen, Drammen, Lier og Asker kommuner er lovpålagt å forvalte dette området for

FRISKT: Friskt Ålegress. FOTO: HAVFORSKNINGSINSTITUTTET.

ivaretakelse og sikring av økosystemene for all framtid. Planarbeidet vil klargjøre om det er fornuftig å etablere en helhetlig nasjonalpark eller en utvidelse av eksisterende naturreservat mellom Svelvik og Holmsbu. Det er kommunenes oppgave å vurdere og å tilrå nødvendig vernestatus.

Vannmiljøutvalget har registrert og filmet ålegressenger utenfor Knemsstranda. Registreringen viste gode oppvekstområder for yngel, men svært sårbare for endringer i strømningsforhold, sedimentering, skyggelegging og forurensning. Planforslag om flytebrygger for noen tusen båter og store flåter med mange fritidsboliger og restauranter fast montert ute på grunnvannet, må nødvendigvis gjøre vondt verre. Naturfremmede inngrep vil uunngåelig hindre lystilgang og dermed fotosyntesen i gressengene og andre bunnbiotoper. Slike inngrep er faktisk ikke forenlig med frisk og livskraftig natur.

På et medlemsmøte i Drammens sportsfiskere ble det spurt: «Klarer vi egentlig å tenke langsiktig? Hvordan vil forholdene i og ved Drammensfjorden se ut om 500 år, om vi ikke passer på?»

SVELVIKMORENEN

- Tvers over Drammensfjorden, ved tettstedet Svelvik, går en stor endemorene fra siste istid, Svelvikmorenen. Denne stenger nesten hele Drammensfjorden.

- Mellom Svelvik og Verket i Hurum, danner Svelvikstrømmen et smalt sund på 200 meter.

KILDE: STORE NORSKE LEKSIKON

ÅLEGRESS

- Ålegras (*Zostera marina*) er en marin blomsterplante som vokser i grunne bløtbunnsområder langs hele norskekysten.

- Plantene har et ekte rotsystem som både bidrar til forankring av skuddene og opptak av næring fra sedimentet.

- Ålegras har skudd eller blader som kan bli meterhøye.

- Plantene kan danne tette bestander som betegnes som ålegrasenger.

KILDE:
HAVFORSKNINGSINSTITUTTET